

[Indenrigsministeren.]

henvist til, at der i Norge er vedtaget en lov, som åbner adgang til at forbyde visse typer engangsemballage, og til, at der i Finland er udarbejdet et forslag til fuldmagtslov, som i store træk svarer til den norske lov og det af forureningsrådet fremsatte forslag.

Indenrigsministeriet er nu ved at tilvejebringe et sådant materiale, at et lovforslag kan forberedes. Selv om forureningsrådets indstilling ikke omfatter et forslag til en umiddelbar indskriden mod dåser til øl og mineralvand, men kun mod engangsfasker, vil dette spørgsmål indgå i indenrigsministeriets overvejelser.

Jeg agter snarest at drøfte sagen med de øvrige medlemmer af regeringens forureningsudvalg, således at der på denne baggrund kan træffes beslutning om fremsættelse af lovforslag om spørgsmålet, der jo foruden det forureningsmæssige indebærer en række problemer af erhvervs- og forbrugerpolitisk, økonomisk samt administrativ natur.

Af *Hanne Reintoft* til statsministeren (2. juli 1970):

„Vil statsministeren oplyse, hvornår regeringen har fået mandat til at garantere EEC, at Danmark er rede til at påtage sig de fulde forpligtelser ved medlemskab, således som det bl. a. er sket ved udenrigsministerens udtalelser i Düsseldorf medio maj og senest gentaget af markedsministeren den 30. juni?“

Begrundelse.

En ubetinget anmodning om optagelse i fællesmarkedet vil kunne medføre vidtrækkende indgreb i de danske samfundsforhold, idet der er tale om afgivelse af store dele af dansk national suverænitæt. Noget sådant kan ifølge grundloven ikke finde sted, uden at $\frac{5}{6}$ af folketingets medlemmer har accepteret dette. Ved afslutningsdebatten pointerede statsministeren selv, at folketinget ville få lejlighed til debat og afstemning om Danmarks betingelser ved optagelse i EEC — hvilket også må være en selvfølge, hvis grundloven skal overholdes. Derfor må det give anledning til dyb bekymring, at medlemmer af regeringen fortsætter med at foruddiskontere folketingets stilling og således

på forhånd binder ikke alene folketinget, men hele befolkningen.

Statsminister *Hilmar Bamsgaards* svar (9. juli 1970):

De danske forhandlinger med De europæiske Fællesskaber, som indledtes den 30. juni d. å., finder sted på grundlag af folketingets vedtagelse af maj 1967, som bemyndiger regeringen til „at genoptage forhandlingerne om dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber sammen med Storbritannien“. Det danske forhandlingsoplæg, som ligger til grund for økonomi- og markedsministerens redegørelse på det indledende møde, der fandt sted den 30. juni d. å. i Luxembourg, blev forinden forelagt for det udenrigspolitiske nævn og folketingets udvalg vedrørende markedsforhandlingerne.

Det blev i forbindelse med den danske ansøgning i 1967 gjort klart, at Danmark er rede til at påtage sig samtlige forpligtelser, således som de kommer til udtryk i de foreliggende traktater og de på grundlag af disse vedtagne regler. Det er på dette grundlag, folketinget siden 1967 har ført alle markedspolitiske drøftelser og som bekendt, uden at det har givet anledning til, at folketinget har ændret ved forhandlingsgrundlaget.

Af *Sigsgaard* til statsministeren (6. juli 1970):

„Hvilke oplysninger kan statsministeren give om forskellige ministeriers nuværende og fremtidige annoncekampagner for nye love, herunder om eventuel anvendelse af reklamebureauer?“

Begrundelse.

Den intensiverede oplysningsvirksomhed om befolkningens rettigheder og pligter i henhold til nye love er påskønnelsesværdig, men for at vurdere, om denne virksomhed måske billigere og bedre kunne udøves på anden måde — f. eks. gennem et gratis folketingsblad — beder jeg om at få oplyst, hvad henholdsvis kampagnen for abortloven, momsloven og land- og byzonenloven har kostet.

I pressen (Information for den 19. juni) har det været hævdet, at annoncerne om grundejernens erstatningsmuligheder i hen-